OLD TESTAMENT READING: Genesis 32, 22-31

Jacob wrestles with God and receives a blessing

²² That night Jacob got up and took his two wives, his two female servants and his eleven sons and crossed the ford of the Jabbok. ²³ After he had sent them across the stream, he sent over all his possessions. ²⁴ So Jacob was left alone, and a man wrestled with him till daybreak. ²⁵ When the man saw that he could not overpower him, he touched the socket of Jacob's hip so that his hip was wrenched as he wrestled with the man. ²⁶ Then the man said, "Let me go, for it is daybreak."

But Jacob replied,

"I will not let you go unless you bless me."

²⁷ The man asked him, "What is your name?"

"Jacob," he answered.

²⁸ Then the man said,

"Your name will no longer be Jacob, but Israel, because you have struggled with God and with humans and have overcome."

²⁹ Jacob said, "Please tell me your name."

But he replied,

"Why do you ask my name?"

Then he blessed him there.

³⁰ So Jacob called the place Peniel, [9] saying,

"It is because I saw God face to face, and yet my life was spared."

³¹ The sun rose above him as he passed Peniel, and he was limping because of his hip.

GOSPEL READING: Luke 18. 1-8

18 Then Jesus told his disciples a parable to show them that they should always pray and not give up. 2 He said: "In a certain town there was a judge who neither feared God nor cared what people thought. 3 And there was a widow in that town who kept coming to him with the plea, 'Grant me justice against my adversary.'

4 "For some time he refused. But finally he said to himself, 'Even though I don't fear God or care what people think, 5 yet because this widow keeps bothering me, I will see that she gets justice, so that she won't eventually come and attack me!"

6 And the Lord said, "Listen to what the unjust judge says. 7 And will not God bring about justice for his chosen ones, who cry out to him day and night? Will he keep putting them off? 8 I tell you, he will see that they get justice, and quickly. However, when the Son of Man comes, will he find faith on the earth?"

בי כאסדים והאבן היאת אעיר שכון בית אלהים וכל אשר חתן כי לשר אעשרתן רשא שלכר הבאשר חוק כי עשר אעשר ש ב באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבביים לליה כי היי של שלשה עדרי צאן רבביים לליה כי קון הבאר ההוא ישקו הלדרים והאב הרלה לל פי הבאר ומאספו שכוה כל העדרים ותכנו את הארץ פו הבאר ונאספו עימה בבינין והטיבו את הארן מעל פי הבאר הטקו את הגאו להם יעקב את הארן על פי הבאר למקמה ויאמר להם יעקב אחו מארן אתם ויאמרן מדורן אנדיני ויאמר להם הדשתם את הארם ויאמרן מדורן אווי מאין אתם ויאמרו מוזרן אנדונו ויאמר להם
אווי מאין אתם ויאמרו מוזרן אנמרו ידענו ויאמר להם
הידעתם את כבן בן נדיור ויאמרו ידענו ויאמר עם
העילום כן ויאמרו שלום והנה רדיל בהן באה עם
העילום כן ויאמרו שלום והנה רדיל לא עת האסך
המאן ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסך יהמקנה השקן הצאן ולכו רעי ויאמרו כא בוככ עד אשר יאספו כל העדרים וגכלו את האבן מעל לד' אשר יאספו כב העדרים הככו את האבן בעל פי הבאר והשקים הצאה עודם מדבר עמם ורדיב באד עם הצאו אשר כאביה כו רעה הא וידבי באד עם הצאו אשר כאביה כו רעה הא וידבי כאשר ראה עקב את רוזכ בת כבן אדיי אבוו ואת צאו כבן אדי אמו ויגש עקב ויבל אדי אבוו ואת צאו מעל פי הבאר וישק את צאו כבן אדי אכון ישל ועקב כרוזכ וישיא את כל ויבן ויצר עקב לרוזכ כי אדי אביה הוא וכי בו רבנה הוא ותרש לרוול כי אודי אביה הוא וכי בן רבקה הוא וזכרץ וְתֹּגִר לֹאבִיה וְיְהִי כִשְּׁמִלְּ לְבֹּן אָת שְּׁמֵלְ יִלְּקב בֹן אלזתו וירף לקראתו ויוזבק כו ריבשק כן ויביאדהו אל ביתו ויספר לכבן את כל הדברים האלה ויאכור אה ביתו וטפר ככבן את כני אל בעמו לודש יכוים מיכבו אך עצמי ובשרי אתה ושב עמו לודש יכוים מיכבר כבן משקב הכי אלוי אתה ועבדתני דיצב האידה מי מה משכרתך ומכבן שיתי בעוד שים הלורה מאת ושם הקשנה רווכ ועיני כאה רכודג ורוזל היתה יפת תאר הפת כוראה האהב יעקב את רוזל ואכר אעברך עבע שנים ברוזל בתך הקסנה ויאפר לבן טוב תתי אתה כך כותתי אתה לאיש" אדור עובה עמרי ויעבד יעקב ברדול שבע שבים ייהיו בעיניו כיכוים אלודים באהבתו אתה ויאכור יערב אל לבן הבה את אשיתי כי מלאו יכוי ואבואה אליה ויאסף לבן את כל אנשיי המכום ויעש משתה ויהי בערב ויקדו את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ויתן לבן לה את זלפה שפוזתו ללאה, בדכו שפוחה ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן כוה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמר ולמה רביתני ויאמר לבן לא ילשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאדר הבכירה מלא שבע זאת ונתנה כן עם אורות בעבדה אשר תעבר עמדי עוד שבל ענים אחרות ויעש עקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו אתרדייכ בתו כן לאשה ויתן לבן כרזיכ בתו את בכדבה שבויתו כה לשפחה ובא זב אל רוזל וואדב זב את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שבים אדורודע וירא יוור משואר לאם מחדה את הזמר ויווא יירא יונה כי עצואה לאה ייפתה את רחמה ורדול עקרה

וקום ברה כך אל כבן אחי חרבה רקבת לכון עודים של אל כבן אחי חרבה רקבת לכון יקום ברוז כך אל לבן אוי זורנה וישכת שמי אמינה אוין לד שוב אף אוירים עד אשיר השיב זומת אויין לד שוב אף אוירים עד אשיר השיב זומת אויין לד שוב אף אוירים עד אשיר השב זומת אויין לישית לו ושלידותי ועדויים מוסף ושקלו את אשר לישית לו שליכם יום אוירים מושב לישה זות לות אויירים מושב לישה אויירים אויירי ותאפור רבקה אל יצודק לפתי בחיי קפני בלות דות את אפור רבקה אל יצודק לפתי בחיי קפני בלות דות את לאוי ילקב אשה מבנות דות כאלה מבלות האך ככוד כל יצוד ליקב אשה מבנות דות כאלה מבלות האך ככה כי היים עקב אשה מבנות דות כאמה בירות ככב לכב ויכר אדנו רכבות כי היים ויקרא יצחק אל עלקב ויכר אדנו רבבות ויאפור כו לא הקוז אשה מבנות בניוקנו לך פדנה אים ביותה בושאל אבי אפון וקוז פושם אישה מושאר משם אשה מבנות כבן אחי אמן ואל שרי יברך אהר ויפרך וירבך והיית כקהל לכיים ויתן כך את ברכת אברהם כן וכזרעך אתך כרשתך את ארץ מוגריך אשר נתן אלהים לאברהם וישלה יצחק את יינקב ויכך פרנה אים אל לבן בן בתואל הארבוי אזוי רבקה אם יעקב ועשו וירא עשו כי ברך יצווק את יילקב ושילה אתי פדינה אדם לקחת כו בושים אשה בברבו אתו ויצו לכי לאכור לא הקדו אשיה מובלות כלעץ וישיכוע יעקב אל אביו ואל אלו ויכך פדבה ארפ ויקא עשו כירעות בבוף כלען בעיני יצחק אביו ניכך עשו אל ישימעאל ויכה את מחלת בה ישימולאל בן אברהם אוזות נביות על נשיו כן ויצא ילקב מבאר שבל ויכר זורנה ויפגע במקום ויכן שם כי בא השכוש ייקו מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השיכויכות והנה כולאכי אלהים עילים וירדים בו והנה יהוֹה צפב עליו ויאמר אבי יהוה אלהי אברהת אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה כך אתצבה וכזרער והיה זרער כעפר הארץ ופרצת יכוה יקדכות וצפנה ונגבה ונברכו בך כל כישפחת האדעה יבלרער והנה, אנכי עכור ושטרתור בכל אשר תלך והשבתיר אל האדמה הואת כילא אעלובך עד אשר אם לשיתי את אשר דברתי לך וייקץ ילקב כושנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר מה נורא המקום הדה אין דה כי אם בית אכהים וזה שער השמים וישכם יעכב בבקר ויקוז את האבן אשיר שם כראשתיו וישים אתה מצבה ויצק שמז על ראשה ויכרא את שם המקום ההוא בית אל הזוכם כזו שם העיר כראשנה יידר ילקב לדר לאמר אם יהיה אלהים למדי ושמרני בדרך הזה אשר אלכי הולך ולתן כי לזים כאככ

Before we look at the scriptures, I just thought I would share with you a little bit about my week.

Some of you will know I have a friend who is a Rabbi and she leads the Harlow Jewish Community and it was a great honour for me that she came to my ordination at the cathedral.

We do a lot of interfaith work together and on Monday she invited me to the ceremony of *Simchat* the re-rolling the Torah Scroll for the start of the new Jewish calendar year following Yom Kippur.

As part of their weekly synagogue worship, they read through the first five books of the Bible over the course of the year and when they get to the end they wind it back to the start (which is quite a task as it would probably go round this church at least a couple of times) but then they start again in Genesis. Anyway, as we had Genesis 32 open, I took this picture – which I just thought I would share so that everyone could see what the Jacob reading looks like written in Hebrew. I believe the chapter starts at the gap and it reads backwards for us.

As part of the Monday night service the scrolls were processed around the congregation and we had follow it, continuing to face it like you might sometimes see when the Gospel is processed in a High Church tradition. And I felt greatly privileged when I was asked if I would carry one of the scrolls too. It felt like a real blessing on our relationship.

And that is partly because it is a friendship that came out of my "wrestling" with a couple of members of her synagogue. I had upset them by running an Easter Egg hunt which passed outside their house one year when our Holy Week and Passover had totally overlapped. It started a conversation about the similarities in our faiths and a working relationship had struck up from there.

I saw that same couple on Monday night and we laughed and said if only all disagreements could end so well. Which left me reflecting on the fact that it had because we had all been persistent in wanting our relationships as religious leaders to be strong, and we had prayed about it.

I also spent a day with interfaith leaders in Luton yesterday and in particular with one of the Imams at the mosque. As a group we discussed the commonalities in our beliefs: that Mary & Jesus are mentioned in the Koran and that we are aligned as Abrahamic faiths: all believing in one God and called to serve our communities.

And as I reflected on those two encounters this week and then on these two passages, it underlined for me the need to continue to wrestle with some of the challenges that I have felt here in our communities in Hertfordshire with some of the flag raising sentiments of the last few months and it has spurred me on to continue to persist and persevere in prayer.

And returning to our readings today it occurred me that the fight for justice is Sacred

We all know there are global and local struggles for justice—the longing for peace in the Middle East and the right to worship freely in our own communities in the UK.

But there are many other injustices too: poverty, illness, crime, human rights. All things worth fighting for.

It would be very easy to read the passage of wrestling with God as REBELLION, but I think it is actually about relationship building & strengthening.

And if we consider it as a sacred struggle (which is shared across faith traditions) against injustice, then when we persist it is TRANSFORMATIVE.

If we look at Jacob's struggle first, we see this transition. Jacob wrestles all night, not for dominance, but for blessing. And he emerges wounded yet renamed. His limp becomes a mark of encounter, like a scar but NOT a mark of defeat. A reminder that transformation often comes through struggle.

We only have to look at the news to know that many countries bear the marks of conflict at the moment, and yet they are still seek blessing and peace. Which we pray holds in Israel & Palestine.

What I love about this passage is that it highlights that God doesn't reject a struggler – he meets them in the fight and that blessing doesn't come without work but through persistence and honesty.

And so it made me wonder: What are we all struggling with today as we sit here? What injustices, fears of our own, or identities are we bringing into our own fights in the night?

And how do we honour the wounds of others?

Some questions we can reflect on further in our home group conversations perhaps?

<u>Then there is the Widow's Persistence</u>: a parable demonstrating that justice demands ENDURANCE.

The widow confronts an unjust system with nothing but her voice and resolve. Too poor to influence the judge financially she approaches him with the only weapon she's got: dogged persistence that will wear him down to the point of giving her justice out of sheer desperation to get her to stop pestering him.

Her persistence echoes the cries of those denied justice—whether in courts, borders, or places of worship. And Jesus says if we persist in our prayers to God how much more quickly will he respond with Justice.

Jesus affirms the widows persistence, not just as admirable but as faithful. And it just reminds me that God always hears our petitions.

There is also something here about hope that doesn't let go. Both Jacob and the widow refuse to let go until something changes. Their stories show that hope is not passive—it's active, gritty, and sometimes painful.

It also tells us that God honours those who hold on, who cry out, who demand blessing & justice.

What does it mean to hope in a God who invites us to wrestle with challenges, to persist, to speak up? How can we apply this in our lives?

Well, hopefully we can be encouraged to be persistent in our prayers for the world and our communities and for our brothers and sisters of all faiths, knowing that God does hear & will answer.

But also I hope that it will encourage us to see that our own personal struggles – they are not signs of failure, but sacred engagement.

And for those who might be living with chronic pain, disability, or feel constrained by systemic injustice: be affirmed that your daily fight is seen and your persistence is holy.

So, to conclude I just hope that we may always be a church that is persistent in prayer especially for injustice and I'd ask you to join me in prayer now.

Loving God we ask for your blessing on all those who wrestle, those who persist, and those who refuse to give up hope. We pray that you would equip them with strength & courage, and may they know your presence in every struggle.

Amen.